

**Autorski program realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju Teatru im. Aleksandra Sewruka w Elblągu
(Program działania teatru im. A. Sewruka w Elblągu na okres od 1.09.2023r. do 31.08.2028r).**

Niniejszy dokument uwzględnia tradycję, doświadczenie i przede wszystkim potencjał Teatru im. Aleksandra Sewruka w Elblągu oraz okoliczności w jakich ta instytucja aktualnie funkcjonuje. Ostatni okres, pomimo utraty dobrze znanej stabilności, nauczył nas zarządzania zmianą tak, aby osiągać założone cele. Obecna sytuacja stawia przed nami zadania, którym nie jest w stanie podołać jedna osoba, ale zgrany zespół pod przewodnictwem skutecznego w swoich działaniach menedżera. Jestem przekonany, że moja umiejętność mobilizowania i zjednywania sobie ludzi, oraz doświadczenie artystyczne i biznesowe, będą kluczowe dla realizacji zaplanowanych przeze mnie działań. Tezy naczelné koncepcji to: ewolucja, rozwój, innowacyjność, integracja, edukacja, współdziałanie i kreatywność.

Pragnę zaproponować płynną ewolucję oraz w konsekwencji zmiany, oczekiwane i atrakcyjne dla widza, całego zespołu teatru i wszystkich podmiotów z nim współpracujących.

Przedstawioną poniżej koncepcję oparłem na udostępnionych mi dokumentach, pozyskanych informacjach, rozmowach z pracownikami i własnych obserwacjach, ale jestem świadomy, że w wielu kwestiach mój program i wizja w konfrontacji z rzeczywistością będą wymagały doprecyzowania.

Moja koncepcja opiera się na jasno określonych celach – o czym można się przekonać, zapoznając się ze spisem treści poruszonych przeze mnie zagadnień.

Spis treści

- I. DIAGNOZA - Moje widzenie obecnego Teatru.
- II. PROGRAM DZIAŁANIA - Moje widzenie Teatru w przyszłości.
 1. Budowanie renomy teatru.
 2. Finanse.
 3. Rozpoznanie widza, dotarcie do niego i zdobycie.
 4. Rozszerzenie i racjonalizacja oferty najmu i dzierżawy składników majątkowych.
 5. Plan pozyskania zewnętrznych środków finansowych, w tym z funduszy Unii Europejskiej.
 6. Inwestycje do realizacji.
 7. Plany promocyjne.
 8. Polityka kadrowa.
 9. Zmiany w strukturze organizacyjnej Teatru.
 10. Koncepcja komunikacyjna Teatru.
 11. Rejestracja spektakli oraz udostępnianie ich w wersji online/VOD.
 12. Przykłady strategii integrowania społeczności lokalnej wokół Teatru.
 13. Strategia rozwoju widowni i dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.
 14. Propozycje działań proekologicznych w instytucji kultury.
 15. Plan współpracy z instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi i sektorem prywatnym.
- III. Repertuar i kształtowanie profilu artystycznego.
- IV. Zakończenie.

I. DIAGNOZA - Moje widzenie obecnego Teatru.

Zadaniem nowego dyrektora nie jest wystawianie ocen czy wskazywanie słabości instytucji. Skupię się na silnych stronach Teatru i obszarach do poprawy i rozwoju. Każda zmiana dyrektora, szczególnie po tak wielu latach daje szansę na odświeżenie instytucji. Również dokonująca się rozbudowa teatru stanowi zmianę, z którą przyjdzie się zmierzyć zespołowi.

Scena w Elblągu jest jedną z największych w kraju, co daje nieograniczone możliwości w kreowaniu również wielkich widowisk i działań performatywnych. Obecnie, po remoncie, poprawią się warunki pracy, a nowa, dodatkowa scena pozwoli na tworzenie również spektakli kameralnych. Do poszukiwań kreacji artystycznych, edukacyjnych i biznesowych będą mogły służyć przestrzenie - nie tylko sceniczne. Nowe wyposażenie techniczne stwarza duże i nowe możliwości – jednak trzeba zadbać o szkolenia dla realizatorów, aby ten potencjał techniczny mógł być w pełni wykorzystywany. Dzięki takim warunkom, teatr zyska szansę na to by stać się lepiej zauważalny na mapie kraju, i należy zadbać o urzeczywistnienie tej szansy. Warto, by zespół zaczął bywać na festiwalach i więcej grał poza swoją siedzibą (również za granicą). Bezkonkurencyjność w regionie gwarantuje sukces frekwencyjny, ale aby widz mógł przyjść, teatr powinien stworzyć szerszą ofertę i generalnie więcej grać – a jak wiemy, w kwietniu b.r. zaplanowano jedynie 7 spektakli. Budynek został unowocześniony, przeszedł remont i został również dostosowany dla osób niepełnosprawnych i to powinno zostać w pełni wykorzystane. Teatr posiada swój własny etatowy zespół z dorobkiem repertuarowym. Sama lakoniczna treść ogłoszenia konkursowego jest wyrazem dawania przez Organizatora, dyrektorowi i artystom wielkiej swobody wyrazu – co obecnie nie jest takie oczywiste.

Marka kulturalna powinna zostać zbudowana w oparciu o zespół. W tym celu, Teatr będzie współpracował z lokalnymi instytucjami kultury. Oczywiście będą kontynuowane i rozwijane już istniejące inicjatywy tej instytucji. Koniecznie należy rozbudzić inicjatywę samych aktorów i wspierać tworzenie przez nich kameralnych i eksperymentalnych form scenicznych, wchodzących potem w repertuar instytucji. Temu znakomicie posłuży scena kameralna.

Edukacja teatralna to kolejny cel – ale o tym w dalszej części. Warto zauważyć, że instytucja będzie współpracować z innymi teatrami oraz instytucjami regionalnymi.

Teatr posiada bardzo doświadczoną kadrę – większość to osoby w wieku przed- lub emerytalnym. Należy korzystać z ich doświadczenia i wiedzy, kształcąc z ich pomocą młode kadry. Mimo małych przychodów własnych teatru i dotacji statutowej organizatora udaje się prowadzić zrównoważoną politykę finansową i w każdym sezonie przygotować kilka premier. Wierzę, że moje działania przyczynią się do wzmocnienia pozycji tej instytucji i mocniej odcisną się w kolejnych programach wsparcia rozwoju kultury województwa warmińsko – mazurskiego i Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego - Warmińsko-Mazurskie 2030.

II. PROGRAM DZIAŁANIA - Moje widzenie Teatru w przyszłości.

Moje widzenie przyszłości to realizacja celów, spośród których najważniejsze to:

1. Budowanie renomy teatru.

Tworzenie teatru środka dla każdego z różnorodnym repertuarem, zapraszanie zdolnych i cenionych twórców, udział w konkursach, przeglądach i festiwalach, działania PR (więcej o tym w dalszej części), otwartość na nowoczesne formy teatralne.

2. Finanse.

Na podstawie otrzymanych dokumentów można porównać politykę finansową w roku 2021 z 2020. Niewątpliwie jest to trudny okres do analizy, gdyż był to okres pandemiczny i wykazana strata za 2021r. Wyniosła – 441 339,07 – co zostało usprawiedliwione absencją pracowników z powodu Sars – Covid i odwoływaniem

spektakli. Sprawozdania wyraźnie wskazują niskie przychody własne – z biletów w 2021r. - 483 945,56 - najprawdopodobniej wynika to z remontu, gdyż okres przed pandemiczny też był na porównywalnym poziomie. Sytuacja finansowa instytucji jest stabilna i pomimo poniesionej straty kontynuacja działalności nie jest zagrożona. Obecna duża dotacja na inwestycję zwiększy majątek instytucji, ale też powiększy koszty jego działalności. Procentowy wzrost dotacji może pokryć koszty inflacyjne utrzymania Teatru – jednak na jego rozszerzoną działalność instytucja będzie musiała wypracować środki własne. Po remoncie i renowacji, Zespół pod wodzą nowego dyrektora dokona nowego otwarcia i wprowadzi Teatr na nowe obszary artystyczne. Aktualnie zespół ten mało gra na swojej scenie i mało gra poza remontowaną siedzibą. W ramach restrukturyzacji kosztów warto będzie dokonać efektywnej kontroli odnośnie korzystania z zasobów rzeczowych Teatru i wydatków. Słuszna jest metoda ustalania kosztorysu z realizatorami, z zachowaniem dyscypliny finansowej. Przed podjęciem decyzji o realizacji danego spektaklu widzę konieczność dokładnego ustalenia jego budżetu wspólnie z realizatorami, a następnie ścisłego przestrzegania dyscypliny finansowej projektu. Sztuka reżyserii musi powrócić do starego teatralnego porządku „reżyseria to sztuka rezygnacji”.

Głównym dochodem niezbędnym do utrzymania funkcjonowania Teatru będzie dotacja Organizatora uzupełniona przez środki, które wypracujemy oraz wsparcie partnerów, których zdobędziemy. Dokładne sposoby finansowania projektów zostaną sprecyzowane w momencie kiedy powstanie wspólna, spójna koncepcja utworzona razem z z ekipą teatru. Wykorzystanie wszystkich przestrzeni Teatru oraz wyjazdy zapewnią dodatkowy zastrzyk pieniędzy. Działanie w okresie letnim pozwoli nam zrealizować więcej spektakli. Dodatkowe aspekty przynoszące przychód to racjonalizacja zatrudnienia – jednak świadomy wielości etatów przyjrzą się ich znaczeniu dopiero po wejściu w organizację – oraz udoskonalona polityka sprzedażowa, gdzie zróżnicowanie cen biletów zależeć będzie od atrakcyjności miejsca, dnia tygodnia, rodzaju spektaklu, czasu i ilości zakupu, a także wprowadzenie wejściówek „last minute” dla młodzieży i ludzi kultury, sprzedawanych po atrakcyjnych cenach. W tym celu warto uruchomić komunikację w mediach społecznościowych, gdzie taka informacja rozniesie się najszybciej i dotrze tam, gdzie powinna.

Zdecydowanie rozbudujemy ofertę repertuarową, rozwiniemy lekcje teatralne i wiele innych inicjatyw, które mogą wspomagać budżet instytucji. Teatr zdalny i otwarty dla biznesu – zostanie omówiony w dalszej części koncepcji. Dodatkowo w dni małej frekwencji takie jak poniedziałek planuję organizować warsztaty dla dzieci i młodzieży szkolnej, a w niedzielę dzień rodzinny.

3. Rozpoznanie widza, dotarcie do niego i zdobycie.

Wierzę, że nasz Teatr stanie się jeszcze bardziej znany i liczniej odwiedzany przez publiczność, nie tylko elbląską, ponieważ jego bogaty repertuar pozwoli każdemu znaleźć coś dla siebie i będzie tak interesujący, że skłoni widzów z innych regionów do odwiedzenia nas, a także stanie się atrakcją w sezonie turystycznym. Tworzenie planu zawsze trzeba poprzedzić analizą sytuacji. Teatr musi poznać swojego widza, by proponować dzieła, które będą go chwytać za serce i skłaniać do przemyśleń. Widz teatru musi być dobrze rozpoznany, a wiedza o nim pogłębiona. To ON jest naszym „klientem” – mówiąc językiem biznesowym – to ON jest odbiorcą naszych produktów. Potrzebna jest bardziej rozbudowana i różnorodna oferta repertuarowa, oświatowa i biznesowa – oparta przede wszystkim o badanie i analizę potrzeb widza czy gościa Teatru. Teatr po rozpoznaniu swoich możliwości i przede wszystkim, oczekiwań odbiorców będzie mógł przedstawić swoją ofertę:

- Repertuar – podstawowy produkt każdego teatru, który profiluje jego charakter

- Edukacja – cel: kształcić i przybliżyć teatr – to podstawa i narzędzie do pozyskiwania i edukowania widza.
- Oferta biznesowa – korzyści wynikające ze zbliżenia się świata biznesu i sztuki
Odbiorcy „produktów” teatru dostaną najważniejsze wartości – emocje, wiedzę, umiejętności, budowanie postaw – a wszystko w opakowaniu – tajemnicy, różnorodności, może czasem metafizyki.

4. Rozszerzenie i racjonalizacja oferty najmu i dzierżawy składników majątkowych.
Teatr posiada przestrzenie, które wydierżawia, należy zadbać o korzystne i optymalne warunki wynajmu. Wiele przestrzeni scenicznych, duże foyer rodzą artystyczne i biznesowe pomysły.

5. Plan pozyskania zewnętrznych środków finansowych, w tym z funduszy Unii Europejskiej.

Głównym dochodem niezbędnym do utrzymania funkcjonowania Teatru jest niezmiennie dotacja Organizatora, którą mocniej uzupełnimy przez środki, które wypracujemy oraz wsparcie naszych przyszłych potencjalnych partnerów. Teatr, ze względu na swą misję, zawsze będzie dotowany. Obecny czas to okres zakończenia realizacji wielu programów europejskich i oczekiwanie na nowe.

Zatem trzeba się przygotować na:

- aplikowanie do programów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- realizowanie projektów, programów dotacyjnych narodowych instytucji kultury: Narodowe Centrum Kultury, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, fundacji, programów miasta i regionu,
- Fundusze norweskie i środki Unijne dostępne między innymi w Departamencie Funduszy Europejskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.
- współpraca z organizacjami promującymi i wspierającymi: kulturę, edukację, dzieci, niepełnosprawnych i pozyskiwanie środków, np.: Instytut Adama Mickiewicza, fundacje, ministerstwa,
- poszukiwanie sponsorów, w tym mecenasa strategicznego,
- rozwinięcie współpracy barterowej – pozyskanie określonego produktu lub usługi,
- stworzenie i rozwinięcie oferty oświatowej – warsztaty, konferencje, sympozja,
- działalność impresaryjna,
- spektakle wyjazdowe,
- zbudowanie oferty szkoleń dla biznesu „Teatrum Biznesowe”,
- stworzenie oferty łoża sponsorskich i imiennych krzeseł,
- organizację dorocznej gali, z której pozyskane środki będą przeznaczone na rozwój Teatru.

6. Inwestycje do realizacji.

Teatr będzie po remoncie, w niedalekiej przyszłości warto zadbać o rozbudowę przestrzeni magazynowych, tym bardziej, że zachodzi taka konieczność w związku z końcem umowy na przechowywanie scenografii. Dla osób niedosłyszących trzeba będzie zainstalować pętle indukcyjną. Inne inwestycje, na które jestem otwarty, rozpoznam bliżej poznając obiekt. Warto też mieć na uwadze nowoczesne formy pozyskiwania energii – fotowoltaika zamontowana na dachu, oraz inne wyzwania.

7. Plany promocyjne.

Teatr wart jest tego, by stać się lepiej znany w świecie artystycznym i mocniej pokazać się szerokiej publiczności w regionie i w Polsce. Chcę zapewnić instytucji „widzialność” w

mediach ogólnopolskich i stałą obecność w mediach lokalnych oraz budować markę instytucji, naszych artystów i ich popularność, a także zadbać o PR. Każda premiera teatralna będzie połączona z jej premierą medialną w wielu stacjach TV i radiowych, prasie, agencjach PR i mediach społecznościowych. Budowanie dobrych relacji z mediami pozwoli w przyszłości skuteczniej sprzedawać „produkty teatru”, nie tylko te stricte teatralne. Planujemy premierę dla świata artystycznego regionu, a także dla świata biznesu – zaproszenie ludzi biznesu, danie im możliwości pokazania się i skonsolidowania co przyczyni się do budowania platformy spotkań świata biznesu ze sztuką i szansą na partnerstwo biznesowe oraz pozyskiwanie środków lub realizację wspólnych projektów. Bywanie w teatrze musi stać się modą i szlachetnym przyzwyczajeniem. Przyczynią się do tego działania edukacyjne m.in. dla młodzieży i rodzin, skorelowane z uatrakcyjnionym i wzbogaconym repertuarem.

Polityka promocyjna wymaga ciągłego doskonalenia. Strona, Facebook i Instagram są elementarnymi narzędziami komunikacji i miarą zainteresowania odbiorców. Mając duże doświadczenie w dziedzinie social mediów, widzę konieczność udoskonalenia na tym polu. Social media dają potężną moc i trzeba ją wykorzystać do zbudowania więzi widzów z Teatrem, zaproszenia ich do włączenia się w jego życie, zrozumienia go, stania się częścią codziennej kulturalnej uczty – oswojenia i zawłaszczenia miejsca dla siebie. Wciągnąć widzów do interakcji za pomocą konkursów, publikacji zdjęć i filmów pokazujących teatr „od kuchni”, przedstawić aktorów będących częścią zespołu. Dać się poznać i pokochać. Dobrze zaplanowana i profesjonalnie przygotowana kampania w social mediach oraz codzienny dyskurs z widzami za pośrednictwem tych platform pozwoli osiągnąć ten cel.

Podczas ważnych dla regionu i miasta wydarzeń, które gromadzą tłumy ludzi, warto odnaleźć formułę zaznaczającą obecność Teatru w życiu miasta.

Proponuję też utworzenie w jednym z koszalińskich liceów klasy o profilu teatralnym. Teatr byłby jej patronem i wspierał nauczycieli oraz pedagogów w realizacji programu edukacyjnego. To także doskonała forma promocji, a także przygotowywania nowych widzów do uczestniczenia w kulturze.

8. Polityka kadrowa.

Nawiązując do dobrych praktyk teatralnych w pierwszym sezonie nie przewiduję zwolnień.

Wszelkie działania teatru będą opierane w głównej mierze na jego zespole.

Chciałbym przenieść kilka praktyk ze świata biznesu do teatru. Zaproponować szkolenia i warsztaty dla pracowników. Narodowe Centrum Kultury, w ramach programu Kadra Kultury, działa na rzecz wzmocnienia i rozwijania kompetencji pracowników instytucji kultury. Programy szkoleniowe i bezpłatne webinary, uzupełniają jedno- i trzydniowe szkolenia organizowane w dwóch cyklach: Kultura bez wyjątku oraz Zarządzanie w kulturze

Planuję udoskonalić komunikację, wprowadzić zasady i dobre obyczaje teatralne a także nowoczesne techniki motywowania pracowniczego.

Oczywiście rolą Dyrektora będzie zachowanie i zadbanie o elementarne, wspierające i motywujące elementy w świadczeniu pracy przez pracowników. Płaca za pracę, konkursy i mierzenie efektywności pracowniczego, łączenie funkcji i zmiany form zatrudnienia.

9. Zmiany w strukturze organizacyjnej Teatru.

Dziś moja wiedza nie pozwala mi zdecydować, jakie zmiany zostaną wprowadzone w strukturze organizacyjnej. Głównym celem proponowanych przeze mnie modyfikacji będzie łatwiejsze określenie zakresu obowiązków pracownika oraz uniknięcie ich dublowania się, wchodzenia sobie wzajemnie w kompetencje i rozpraszania odpowiedzialności za świadczoną pracę. Wpłynie to na jasność polityki HR i racjonalizację.

10. Koncepcja komunikacyjna Teatru.

Teatr, działając w określonej przestrzeni i dla określonego odbiorcy, po szczegółowym rozpoznaniu jego potrzeb ma obowiązek zbliżyć się do niego poprzez wyjście na zewnątrz lub zaproszenie go do siebie, zainteresować go swoją ofertą i sprawić, żeby poczuł się uczestnikiem i współtwórcą tej instytucji. Jednym ze sposobów zaangażowania lokalnej społeczności będzie stworzenie **wolontariatu w teatrze**, dzięki czemu widz będzie miał poczucie współtworzenia kultury.

Konkursy, quizy, zabawa, nagrody np. w postaci wejściówek „last minute” pozwalają wykorzystać potencjał mediów społecznościowych. To idealna platforma do dialogu i interakcji z widzem, który poprzez udostępnianie informacji w mediach może stać się naszym sojusznikiem w dotarciu do szerszego grona odbiorców. To także idealne miejsce na codzienny dyskurs z widzem i natychmiastowy „feedback” dotyczący naszych działań, a także najszybsza możliwość promocji wydarzeń, reakcji na nie i pokazanie aktorów i innych ludzi Teatru „od kuchni” i w efekcie wirtualne zaprzyjaźnienie się z nimi. Sugeruję, by nawiązać współpracę z osobami piszącymi o teatrze w sieci.

Podczas ważnych dla miasta wydarzeń, które gromadzą tłumy ludzi, warto odnaleźć formułę zaznaczającą obecność Teatru w życiu miasta i regionu. Jednym z pomysłów budowania platformy komunikacyjnej będzie pozyskanie patrona radiowego i partnerów prasowych.

Komunikacja to szeroki temat i dotyczy porozumiewania się również wewnątrz instytucji (interpretowania intencji lub odczytywania wzajemnych potrzeb). Komunikacja wewnętrzna to stworzenie systemu przepływu informacji – wewnętrzny newsletter, sms, grupy i spotkania. Stworzenie zasad, pod którymi wszyscy się podpiszą pozwoli budować wzajemne zaufanie i brak sporów, bo z zasadami się nie dyskutuje.

11. Rejestracja spektakli oraz udostępnianie ich w wersji online/VOD.

Nie cichną dyskusje na temat sensu przenoszenia inscenizacji do sieci. Zdania są podzielone, ale pewne jest, że ta działalność Teatru staje się nieodzownym elementem dającym możliwość docierania do nowych widzów. Warto jednak wziąć pod uwagę różnice stosowanych środków realizacyjnych, w odniesieniu do widza w teatrze i przed ekranem. Czas pokazał, że rejestracja gotowych spektakli, szczególnie wybitnych czy znanych, była ciekawa i stanowi ważny aspekt zachowania dzieł teatralnych dla potomnych. Ale warto zwrócić na realizacje, które powstały tylko z myślą o widzu online i to są nowe formy wyrazu artystycznego, które mają świetlaną przyszłość. Tym bardziej, że jest to kluczowe narzędzie w docieraniu do osób z ograniczeniami ruchowymi, którym trudno do nas przyjść. Warto również śledzić na bieżąco inne platformy na których Teatr mógłby zaistnieć zdalnie w sieci. Jestem pewien, że pewne formy teatru rejestrowanego moglibyśmy współtworzyć z uczelniami filmowymi.

12. Przykłady strategii integrowania społeczności lokalnej wokół Teatru.

Te działania opę o program miasta, instytucje kulturalne tu działające i ludzi z pasją.

- Wspomniałem już o wolontariacie i o otwartych próbach dla mieszkańców – gdzie bezpłatnie będzie można zbliżyć się do Teatru.
- Przy współudziale Biblioteki będziemy promować czytanie książek, które prezentować będą aktorzy; „Czytanie na żywo”, „Czytanie do śmiechu”, „Relacje na żywo ze sceny i zza kulis”. Moglibyśmy zaprosić do współpracy przy realizacji tych projektów stacje radiowe, a także opracowywać relacje czy podcasty w sieci. Krzewienie kultury słowa wydaje się obecnie bardzo potrzebne.

- Chcąc wprowadzić na naszą scenę muzykę „na żywo” zaprosimy muzyków miejscowych szkół, uczniów szkoły baletowej i Elbląską Orkiestrę Kameralną.
- W naszej przestrzeni będą organizowane zajęcia i warsztaty dla dzieci, uczące nie tylko rozumienia i kochania teatru, ale także krzewiące kulturę słowa mówionego.

Zależy mi na edukacji poprzez sztukę i organizację cyklicznych zajęć teatralnych dla dzieci i młodzieży oraz dorosłych. Najlepsi uczestnicy tych warsztatów mieliby szansę debiutu na scenie naszego Teatru.

Otoczenie teatru skłania do wychodzenia i integrowania społeczności, animowania jej i wciągania w rozmaite projekty artystyczne.

13. Strategia rozwoju widowni i dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.

W życiu prywatnym mam kontakt z osobą niepełnosprawną, w związku z tym znam potrzeby takich osób i potrafię je rozpoznawać. Wiem, że budynek teatru jest przystosowany dla osób niepełnosprawnych. Warto byłoby jeszcze postarać się o zakup i dofinansowanie instalacji specjalnych urządzeń wzmacniających dźwięk (pętla indukcyjna) oraz urządzeń do audio-deskrypcji.

14. Propozycje działań proekologicznych w instytucji kultury.

W sprawozdaniu nie odnajdujemy zabezpieczenia środków na takie działania. Na stronie www nie odnajdujemy informacji. Zatem mamy możliwość tworzenia wyjątkowych programów od podstaw. Teatr w swoim otoczeniu ma wręcz wymarzone warunki do działania.

Mój plan to stworzenie „projektów” - spektakli, warsztatów, konferencji związanych z:

- wiedzą na temat ekologii,
- umiejętnościami niezbędnymi do dbałości o ziemię,
- budowania postaw i zachowań, które będą naszymi dobrymi praktykami w życiu w zgodzie z naturą.

Dobrymi narzędziami do realizacji tego planu będą wydarzenia performatywne, lekcje teatralne. Art-ekologia jest głównie kojarzona ze sztukami plastycznymi dla najmłodszych, a powinna rozszerzyć się na teatr. Trzeba też rozpoznać możliwości ekologiczne instalacji oświetleniowych i grzewczych – oświetlenie diodowe i termostaty. Należy wprowadzić politykę oszczędzania wody i prądu. Dobrym rozwiązaniem byłoby zamontowanie oświetlenia na fotokomórkę, sterowanie ogrzewaniem w zależności od potrzeb użytkownika, a także efektywne, wielokrotne wykorzystanie choćby konstrukcji dekoracji i kostiumów. Nie drukujemy biletów tam, gdzie możliwe jest zastąpienie ich biletami elektronicznymi.

Warto też wdrożyć w życie projekt: „Rowerem do Teatru”. Spektakle na świeżym powietrzu i plenerowe również świetnie wpisują się w szeroko pojętą ekologię.

15. Plan współpracy z instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi i sektorem prywatnym.

Zamierzam nawiązać współpracę z wieloma podmiotami zewnętrznymi, stowarzyszeniami, twórcami innych dziedzin sztuki. Wcześniej wskazałem Elbląską Orkiestrę kameralną, myślę również o Akademii Sztuki Baletowej i lokalnych mediach.

Wiem, że sektor prywatny jest najtrudniej zaprosić do współpracy, ale to on najczęściej wspierał moje projekty artystyczne – wynika to z moich prywatnych koneksji biznesowych i umiejętności sprzedawania korzyści wynikających z wzajemnych działań. To również dla tego sektora tworzyłem wiele projektów artystycznych na ich zamówienie.

Organizacje pozarządowe – co roku przygotowuję wydarzenie artystyczne dla Polonii w Szwajcarii – myślę, że tym razem może to być spektakl naszego Teatru.

Instytucje kultury – wykorzystam moje kontakty z Instytutem Adama Mickiewicza, co może pozwolić na działania promowania naszego teatru w świecie. Z autopsji wiem, że współpraca z przebywającą w Polsce coraz lepiej organizującą się w mediach społecznościowych grupą uchodźców z Ukrainy może przyczynić się również do poszerzenia grupy odbiorców. Jest to młoda społeczność bardzo aktywna i nastawiona na obcowanie z kulturą.

III. **Repertuar i kształtowanie profilu artystycznego.**

Wspomniany przeze mnie teatr środka oferujący przedstawienia dla dzieci, młodzieży i dorosłych to konieczność wynikająca z teatralnego monopolu w regionie. Okres po remoncie to szansa na nowe i huczne otwarcie. Wymaga to podejmowania działań z wyprzedzeniem, gdyż dobrzy realizatorzy mają określone zajętości w swoich kalendarzach. Z tego względu, każdy plan będzie podlegał aktualizacji. W porozumieniu z pracownikami Teatru wiem, że w pierwszym sezonie możliwe jest wystawienie czterech, może pięciu premier.

Dlatego **pierwszy sezon** otworzą spektakle gotowe, zarówno te wyprodukowane przez Teatr, podmioty zewnętrzne oraz we współpracy z innymi organizacjami. Planujemy przygotować na dużej scenie 4/5 premier: trzy dla dorosłych i jedną dla młodego widza, oraz być może jedną premierę w koprodukcji z innymi instytucjami kultury. Na małej scenie planujemy wystawienie trzech premier kameralnych w ramach inicjatyw własnych twórców Teatru oraz jednego reżysera zewnętrznego.

Drugi sezon przyniesie dwie premiery dla dorosłych i dwie dla dzieci oraz jedną przygotowaną w koprodukcji z innymi instytucjami, a także wyjście poza mury Teatru, czyli udział w festiwalach i prezentacja naszych produkcji gościnnie na innych scenach.

Trzeci sezon zapewne będzie obfitował w jeszcze większą liczbę premier, które określimy w przyszłości przy wsparciu Rady artystyczno – programowej i działu literackiego.

Jest wielu reżyserów i artystów, których chcę zaprosić do współpracy, przedstawione poniżej wybrane osoby i propozycje pokazują różnorodność poszukiwań i mojego widzenia repertuaru w Teatrze i poza nim, oraz zapewniają duży wybór w początkowym okresie mojej działalności. To doświadczeni twórcy gwarantujący bardzo dobrą jakość wydarzeń artystycznych. Część z nich nie określiła szczegółowo swoich pomysłów, chcąc je dostosować do określonego czasu ich powstawania.

Wszystkie wymienione osoby w tej „koncepcji” są mi dobrze znane, powołuję się na nie i przytaczam ich deklaracje współpracy za ich zgodą i wiedzą.

Proponowani przeze mnie Twórcy przedstawieni w kolejności alfabetycznej z ich propozycjami do wyboru:

Artur Barciś – komedia, tytuł do sprecyzowania.

Grzegorz Chrapkiewicz

Propozycje trzech prapremier:

- **Tik Tik Boom** – musical amerykańskiego kompozytora Jonathana Larsona, zdobywcy nagrody Pulitzera oraz trzech nagród Tony za musical Rent.
- **BUM** – Mariusz Von Mayenbourg
- **Tom, Dick i Harry „Rodzina Kerwoodów – Ray i Michael Cooney**

Cezary Domagała – reżyser

- „**Szatan z siódmej klasy**” Kornela Makuszyńskiego, prapremiera z muzyką Krzesimira Dębskiego
- „**Pinokio czyli muzyczna opowieść o dobrym wychowaniu**” na podstawie książki Carlo Collodiego, z muzyką Tomasza Bajerskiego

Arkadiusz Klucznik

- „Zielony gil” – komedia, sceniczna adaptacja dramatu Tirso de Moliny, autorstwa Juliana Tuwima, spektakl kostiumowy w konwencji komedii Dell Arte (Prawa autorskie wygasają w 2024)
- „W pustyni i w puszczy” – pierwsza sceniczna adaptacja książki H. Sienkiewicza – spektakl przygodowy prapremiera.

Katarzyna Łęcka – reżyser Wajda School of Film Directing oraz AT w W-wie

- „Opowieść o zwyczajnym szaleństwie” – Peter Zelenka
- „Czarna Komedia” – Peter Shaffer

Jan Jerzy Połowski – reżyser

- „Sceny z życia smoków” na podstawie Beaty Krupskiej – spektakl z dużymi formami plastycznymi dla dzieci.

Marcin Przybylski – aktor Teatru Narodowego, reżyser i doktor habilitowany – AT, reż. komedii. – klasyka literatury.

- Myślmy o Fredrze lub Szekspirze

Piotr Ratajczak – reżyser,

- Tytuł do ustalenia

Tomasz Sapryk - znany aktor i wspaniały artysta

- Bajka dla dzieci zaproponowana przez niego, nawet ku mojemu zaskoczeniu

Marcin Sławiński – reżyser komedii dla ludzi inteligentnych

- „Życie seksualne mięczaków” – Jean-Claude Grumberg

Magdalena Smalara – reżyser i aktorka T. Polskiego w Warszawie. Jej propozycje:

- „Polska baba” – rewia powszednia o życiu kobiet w Polsce na przestrzeni dziejów, z wykorzystaniem piosenek z repertuaru niezwykłych osobowości naszej sceny estradowej. Od Ordonki przez Rinn po Korę i Nosowską.
- „Rubaszki” – spektakl złożony z frywolnych i dwuznacznych tekstów literatury polskiej, fraszek i figlarnych wierszyków, scalonych muzyczną kłamrą kompozycji Urszuli Borkowskiej.

Jacek Soltysiak – reżyser teatralny i filmowy

- „Wakacje z duchami” - na podstawie powieści Adama Bahdaja (dla dzieci i młodzieży)
- „Wyprawa” - scenariusz Piotr Jachowicz (spektakl z piosenkami dla dzieci)
- „Zakładnicy” - scenariusz Piotr Jachowicz (komedia dla dorosłych)

Bożena Suchocka – reżyserka teatralna i aktorka, doktor habilitowana sztuk teatralnych, profesor nadzwyczajna Akademii Teatralnej w Warszawie.

- **Gromiwoja** (org: Lizystrata) – Arystofanesa (Komedia o strajkujących kobietach, które odstawiają swoich mężów od łoża do czasu, aż Ci zawrą między sobą pokój.

Jan Tomaszewicz – reżyser i aktor, dyr. teatru w Gorzowie Wlkp., Tytuł do ustalenia.

Zaproszę również do współpracy niezwykle utalentowaną dramaturg ruchu **Ingę Pilchowską**. Z mojej strony **deklaruję, że raczej nie mam wielkich ambicji reżyserowania czy grania** – co pozwoli uniknąć monopolu jednego reżysera czy konfliktu interesów a także pozwoli mi skupić się głównie na zadaniach i obowiązkach menedżera.

Propozycje pozarepertuarowe. W ostatnim czasie **wspólne działania Teatrów** przynoszą zaangażowanym w nich stronom podwójne korzyści. Także **wielcy nestorzy - artyści** zasłużeni dla polskiej sceny będą mieć w Teatrze swoje miejsce. Przewiduję organizację **Benefisów** i spotkań publiczności z wielkimi artystami. W ramach cyklu „**Seniorom – Nestorzy sztuki**” chcę zaproponować naszym mieszkańcom spotkania z uznanymi i lubianymi gwiazdami teatru i filmu takimi jak: Piotr Fronczewski, Irena Karel, Magdalena

Zawadzka, Krystyna Tkacz, Wojciech Duryasz czy Teresa Lipowska (wszystkich znam osobiście, z niektórymi jestem bardzo zaprzyjaźniony).

Mała scena będzie służyć tworzeniu kameralnych form teatralnych – głównie poszukiwań teatralnych twórców naszego teatru, którzy będą mogli realizować swoje autorskie koncepcje. Planujemy też realizację spektakli edukacyjnych, prowadzenie warsztatów, w tym warsztatów dla osób niepełnosprawnych, konferencje metodyczne, panele dyskusyjne, czasem programy rozrywkowe, wieczory poetyckie, benefisy, koncerty i inne rodzaje wydarzeń.

Projekt edukacyjny – OTWARTY TEATR – to pomysł na działania edukacyjne i ekologiczno – artystyczne.

Warto pomyśleć również o lekcjach teatralnych. Nie należy zapominać o nowej formie wyrazu scenicznego, czyli o stand-upie.

Różnorodność proponowanego przeze mnie repertuaru i jego dostępność bez ograniczeń dla każdego widza pomoże nam stworzyć Teatr otwarty na miasto, wpisany na stałe w jego tkankę. Teatr tworzą ludzie i pragnę, by to ludzie – nasza widownia - poczuli się tutaj jak u siebie odpoczywając, edukując się czy też po prostu świetnie się bawiąc. Teatr jest dobry na wszystko!

IV. **Zakończenie.**

Teatr im. Aleksandra Sewruka pod moim kierownictwem, dzięki przygotowaniu zespołu i wsparciu organizatora przetrwa czas zmian i wymuszonej przez okoliczności przerwy. Pierwszym wyzwaniem będzie uporanie się z nastawieniem do remontu i brakiem koncepcji przyszłości. Prowadzenie polityki otwartości i informacji musi stać się priorytetem, szczególnie w tym trudnym czasie. Jednak wizja działalności to jedno, a współdziałanie w ramach organizacji, która jest niepowtarzalnym, zbiorowym organizmem to drugie – z zachowaniem celów głównych, które zostały ujęte w tym dokumencie. Dlatego trzeba wyzwolić się z myślenia utartymi schematami i uwolnić się od starych przyzwyczajzeń aby przystąpić do realizacji celów statutowych tak szybko, jak będzie to możliwe. Konieczność wyjścia poza mury gmachu to też wielka szansa na dotarcie do nowych widzów, których zachwycimy, zainteresujemy, uwiedziemy i rozkochemy w sztuce, aby potem zabrać ich na swoją widownię po remoncie.

W historii polskiego teatru odnotowano niezliczone strategie prowadzenia tej instytucji kultury. Gdyby jednak określić, jakie kompetencje i kwalifikacje powinna mieć idealna osoba zarządzająca teatrem, jaki powinna prezentować określony typ osobowości - to teatr byłby wszędzie jednakowy.

Oczywiście teatr zarówno jako sztuka, jak i organizacja potrzebuje przywódcy, który nie tylko wskaże zespołowi kierunek artystyczny, ale również będzie nim sprawnie zarządzał. Dyrektor to nie tylko przywódca, ale i manager, wobec którego stawia się takie same wymagania jak przed innymi organizacjami zorientowanymi na osiąganie celów. Aby je osiągnąć trzeba realizować fundamentalne zasady zarządzania: planowanie, organizowanie, integrowanie, motywowanie i ocenianie. Dyrektor powinien ściśle współpracować z organem założycielskim, ale i być osobą, która potrafi w etyczny, taktowny i przyjacielski sposób rozwiązywać wszelkie problemy w zespole teatru, mając zawsze na uwadze uczciwość, prawość, konsekwencję i skuteczność.

Tak właśnie rozumiem swoją rolę jako dyrektora teatru.

Opracował Paweł Kleszcz

